

marie-france veyrat

Marie-France Veyrat (Almóster, Tarragona)

Marie-France Veyrat (2003-2010)

L'experimentació com a art

Daniel Giralt-Miracle

No és fàcil definir estilísticament i tècnicament l'obra de Marie-France Veyrat, perquè encara que en la dècada dels vuitanta s'inicià en la *nouvelle tapisserie*, on descobrí relleus, trames, fibres i combinació de colors, més enllà de les superfícies planes, no ha deixat mai d'investigar els diferents llenguatges plàstics, els tradicionals i els que ella ha elaborat per a expressar tot el que volia comunicar.

Després del tapís es lliurà a la pintura, en la seva pràctica més experimental, prioritzant les textures, la matèria, el collage, les tècniques mixtes i deixant que els materials i els objectes parlessin per ells mateixos. Aquesta recerca la portà a la tercera dimensió, a fer uns treballs que podríem denominar escultòrics, però que per a ser entesos en tota la seva intenció reclamaven també un context, el que sensorial i perceptivament Veyrat incorporava a les seves peces, fins arribar a treballar en col·laboració amb la natura en unes instal·lacions pròpies del *land art*, amb la voluntat d'involucrar l'espectador en les seves propostes.

Aquest procés, però, Marie-France Veyrat no l'ha donat per acabat; de fet, segueix desenvolupant-lo, la qual cosa fins i tot l'ha portada a treballar amb suports digitals, com va fer el 2002 amb l'acció "Campanar: T'estimo", amb la que es proposava homenatjar Gaudí.

És en aquesta línia d'exploració de les idees i dels recursos plàstics on cal buscar el sentit de l'obra de Marie-France Veyrat, que es regeix per la voluntat d'aconseguir una dimensió expressiva que s'adigui amb les seves inquietuds sensibles i necessitats comunicatives. Val a dir que les descobertes i innovacions de les últimes dècades han facilitat la seva feina: l'aparició de nous materials, fibres,

làtex, pigments artificials i tecnologies han jugat al seu favor. De manera que avui el seu llenguatge plàstic admet tant el tronc d'una olivera com un circuit electrònic, el polietilè expandit com els colorants naturals i sintètics, les matèries opaques com les transparents, els símbols atòmics, com la senyalització contemporània.

La diversitat de materials i elements emprats no és accidental, tot i que mai no ha renunciat al factor atzar; forma part d'un plantejament metodològic que es desmarca de la tradició de les Belles Arts en allò que té de codis estètics tancats i recursos materials coneguts, per apropiari-se d'aquells que li permeten respondre als gustos estètics i a la seva vivència del món contemporani.

Em sembla coherent que Marie-France Veyrat reivindicui en els seus catàlegs la seva formació autodidacta, tot i haver cursat estudis a la Universitat de Grenoble, perquè realment ho és. Etimològicament aquesta paraula d'origen grec ens remet a *autós* (prop) i a *didaktós* (formació), és a dir, a tota aquella persona que s'ha instruït a ella mateixa, com Veyrat, que no ha seguit els camins fressats de les escoles, les acadèmies, els manuals, els estils que la tradició ha anat imposant, sinó que va decidir partir de zero, fent una mena de *tabula rasa* de totes les convencions que envolten l'art per construir un món plàstic harmònic amb la seva sensibilitat, els seus ideals de bellesa, les seves inquietuds ètiques i estètiques. El resultat són unes obres a les que per la seva especificitat Marie-France Veyrat atorgà unes denominacions pròpies: els *escumogrames*, els *ideobox*, els *minimal box*, els *snow fiber* o els *arquitectònics*, termes tots ells derivats dels plantejaments conceptuals que les van originar o dels elements materials emprats.

L'atracció de Veyrat pels materials no és nova, ella mateixa ho va escriure el 2006, arran de l'exposició "Materials per a una nova plasticitat" (Tinglado 4, Tarragona): *Des de sempre he sentit una mena d'atracció especial per tot tipus de materials que he anat recollint arreu. La importància que tenen per a mi les textures s'ha reflectit dins la meua obra i s'ha convertit en una de les meves obsessions principals: la recerca constant de la matèria sense limitacions*, una declaració de principis que ens dóna la clau per a interpretar les premisses del seu fer i pensar o, més aviat, del seu percebre i experimentar. La pluralitat d'elements que empra i la diversitat de plantejaments que ens proposa és, doncs, el resultat d'un *modus operandi* que fa que la seva obra sigui diferent, original i atípica.

Sí, però, que en el conjunt d'aquests obres trobem dos registres marcadament diferents, el de l'abstracció i el de la geometria, dues dimensions no contraposades però que marquen dues maneres de fer que cohabituen i que Veyrat porta a les últimes conseqüències. Si en el camp de les fibres i les escumes pintades, cremades o esfilagarsades predomina un discurs més abstracte, on la riquesa textural juga un paper decisiu, en el món geomètric, clarament derivat del gestaltisme, tot resulta estructurat, ben articulat, calculadament disposat, tant si es tracta de signes, símbols o elements gràfics, com si es tracta de volums paral·lelepípedics que construeixen formes i articulen espais. En positiu o en negatiu els seus *patterns* van configurant una concatenació de formes que, a mesura que augmenten en mida, involucren l'espectador visualment i espacial. I aquí és on situem els *minimal box* i, especialment, els *artquitectònics*, autèntics edificis de porexpan.

Però si les morfologies són importants, més encara ho són les sensacions tàctils que ens ofereixen els materials emprats, particularment les escumes, freqüentment utilitzades com a suport dels seus treballs, obres que reclamen la nostra implicació, tant per la seva fisicitat com per la qualitat sensorial que ofereixen. El mateix podem dir de la riquesa material dels seus desfilats que donen vida a uns relleus gairebé biològics, enriquits amb contrapunts de color, que actuen de rerefons i que vigoritzen el conjunt.

La seva és una obra que pot ser comentada tècnicament, valorada estèticament, però sobretot apreciada sensiblement. No és un simple producte plàstic, és una experimentació en la que els materials s'alien amb els sentits per a crear art, en la concepció més genuïna de la paraula.

La experimentación como arte

Daniel Giralt-Miracle

No es fácil definir estilística y técnicamente la obra de Marie-France Veyrat, porque a pesar de que en la década de los ochenta se inició en la *nouvelle tapisserie*, donde más allá de las superficies planas descubrió relieves, tramas, fibras y posibles combinaciones de colores, no ha dejado nunca de investigar los diferentes lenguajes plásticos, los tradicionales y los que ella ha elaborado para expresar todo lo que deseaba comunicar.

Después del tapiz se entregó de lleno a la pintura, en su práctica más experimental, priorizando las texturas, la materia, el collage, las técnicas mixtas y dejando que los materiales y los objetos hablasen por ellos mismos. Esta búsqueda la llevó a la tercera dimensión, a hacer unos trabajos que podríamos denominar escultóricos, pero que para ser entendidos en toda su intención reclamaban también un contexto, el que sensorial y perceptivamente Veyrat incorporaba a sus piezas, hasta elaborar, en colaboración con la naturaleza, unas instalaciones propias del *land art*, con la voluntad de implicar al espectador en sus propuestas.

Sin embargo, Marie-France Veyrat no ha dado por concluido este proceso. De hecho, sigue desarrollándolo, lo que incluso la llevó a trabajar con soportes digitales, como hizo en el año 2002 con la acción "Campanar: T'estimo", con la que se proponía homenajear a Gaudí.

Es en esta línea de exploración de las ideas y de los recursos plásticos donde debe buscarse el sentido de la obra de Marie-France Veyrat, que se rige por la voluntad de conseguir una dimensión expresiva que concuerde con sus inquietudes sensibles y sus necesidades comunicativas. Ciertamente, los descubrimientos e innovaciones de las últimas

décadas han facilitado su labor: la aparición de nuevos materiales, fibras, látex, pigmentos artificiales y tecnologías han jugado a su favor. De manera que hoy su lenguaje plástico admite tanto el tronco de un olivo como un circuito electrónico, el polietileno expandido como los colorantes naturales y sintéticos, las materias opacas como las transparentes, los símbolos atávicos, como la señalización contemporánea.

La diversidad de materiales y elementos utilizados no es accidental, a pesar de que nunca ha renunciado al factor azar, y forma parte de un planteamiento metodológico que se desmarca de la tradición de las Bellas Artes, en lo que éstas tienen de códigos estéticos cerrados y recursos materiales conocidos, para apropiarse de aquellos que le permiten responder a sus gustos estéticos y a sus vivencias del mundo contemporáneo.

Me parece coherente que Marie-France Veyrat reivindique en sus catálogos su formación autodidacta, a pesar de haber cursado estudios en la Universidad de Grenoble, porque realmente lo es. Etimológicamente esta palabra de origen griego nos remite a *autós* (propio) y a *didaktós* (formación), es decir, a toda aquella persona que se ha instruido a sí misma, como Veyrat, que no ha seguido los trillados caminos de las escuelas, las academias, los manuales, los estilos que la tradición ha ido imponiendo, sino que decidió partir de cero, haciendo una especie de *tabula rasa* de todas las convenciones que rodean al arte para construir un mundo plástico armónico con su sensibilidad, sus ideales de belleza y sus inquietudes éticas y estéticas. El resultado son unas obras a las que por su especificidad Marie-France Veyrat otorgó unas denominaciones propias: los *espumogramas*, los

ideobox, los *minimal box*, los *snow fiber* o los *artquitectònics*, términos todos ellos derivados de los planteamientos conceptuales que los originaron o de los elementos materiales utilizados para crearlos.

La atracción de Veyrat por los materiales no es nueva; ella mismo lo escribió en 2006, a raíz de la exposición "Materiales para una nueva plasticidad" (Tinglado 4, Tarragona): *Desde siempre he sentido una especie de atracción especial hacia los materiales que he ido recogiendo por todas partes. La importancia que tienen para mí las texturas se ha reflejado en mi obra y se ha convertido en una de mis obsesiones principales: la búsqueda constante de la materia sin limitaciones*, una declaración de principios que nos proporciona la clave para interpretar las premisas de su hacer y pensar o, mejor, de su percibir y experimentar. La pluralidad de elementos que utiliza y la diversidad de planteamientos que nos propone es, pues, el resultado de un *modus operandi* que hace que su obra sea diferente, original y atípica.

Lo que sí encontramos en el conjunto de estas obras son dos registros marcadamente diferentes, el de la abstracción y el de la geometría, dos dimensiones no contrapuestas pero que marcan dos maneras de hacer que cohabitan y que Veyrat lleva a las últimas consecuencias. Si en el campo de las fibras y las espumas pintadas, quemadas o deshilachadas predomina un discurso más abstracto, donde la riqueza textural juega un papel decisivo; en el mundo geométrico, claramente derivado del gestaltismo, todo resulta estructurado, bien articulado, calculadamente dispuesto, tanto si se trata de signos, símbolos o elementos gráficos, como si se trata de volúmenes paralelepípedicos que

construyen formas y articulan espacios. En positivo o en negativo, sus *patterns* van configurando una concatenación de formas que, a medida que aumentan en tamaño, involucran al espectador visual y espacialmente. Y aquí es donde situamos los *minimal box* y, en concreto, los *artquitectònics*, auténticos edificios de porexpan.

Pero si las morfologías son importantes, más lo son aún las sensaciones táctiles que nos ofrecen los materiales empleados, particularmente las espumas, usadas con frecuencia como soporte de sus trabajos, obras que reclaman nuestra implicación, tanto por su fisicidad como por la cualidad sensorial que ofrecen. Lo mismo podemos decir de la riqueza material de sus deshilados, que dan vida a unos relieves casi biológicos, enriquecidos con contrapuntos de color, que actúan de trasfondo y vigorizan el conjunto.

La suya es una obra que puede ser comentada técnicamente y valorada estéticamente, pero sobre todo apreciada sensiblemente. No es un simple producto plástico, es una experimentación en la que los materiales se alían con los sentidos para crear arte, en la concepción más genuina de la palabra.

Experimentation as art

Daniel Giralt-Miracle

It is not easy to define Marie-France Veyrat's work technically and stylistically, because although she started in the eighties with the *Nouvelle Tapisserie*, where beyond flat surfaces she discovered relief, wefts, fibres and new possible colour combinations, Marie-France has never stopped investigating the different artistic languages, both traditional and those she has developed, to express everything she needs to communicate.

After tapestry, she gave herself to painting in its most experimental aspect, prioritizing textures, materials, collage and mixed techniques, letting raw materials and objects speak for themselves. Such research took her to third dimensional spaces presenting what could almost be called sculptural work. However, to be properly understood, one had to put those sculptures into a context, which Marie-France incorporated into her pieces through her sensitivity and perception. And then, she elaborated, together with Nature, some installations touching on *land Art*, trying to involve the spectator's reaction into her presentations.

Nevertheless, Veyrat has not concluded this process. In fact, she is constantly developing it to the point that she has even used I.T. for some of her propositions, for example when she presented her happening "Campanar: T'estimo" in 2002, in conjunction with some anniversary celebrations for a homage to the architect Gaudí.

The meaning of Marie-France's work follows the line of exploration of ideas and tangible resources by which she achieves an expressive dimension in accordance with her sensitivity and need to communicate.

Certainly, the discoveries and innovations the world has come out with have made it easy: the new materials that have recently emerged, such as latex, fibres and fabrics, artificial pigments and, mainly, new technologies, have played a big role in helping Marie-France. So, today, we can equally see a tree trunk and an electronic circuit as part of her artistic language. Likewise, she may utilize expanded polyethylene, natural and synthetic colours, opaque and transparent surfaces, primary symbology as well as the most contemporary signage.

The diversity of materials and other elements in use is not accidental, however. Although she has never avoided randomness, her innate orderly process becomes apparent though it is not ascribed to any form of *Beaux Arts*, as far as strict codes or well-known and already experimented materials are concerned. Instead, she uses all those that allow her to respond to her aesthetic taste and her experiences in the contemporary world.

It is coherent, then, that Marie-France remarks in her catalogues that she is a self-made artist, even if she has had some tertiary education at the University of Grenoble. Marie-France has not followed the usual paths of schools, academies, text books and other kinds of learning that tradition imposes. Instead, she has chosen to start at the beginning, making a fresh start of all conventions surrounding art to build a new world of artistic harmonies stemming from her sensitivity, her idea of beauty and her ethical and aesthetical aspirations. The result is such a variation of works of art created, that even the titles have had to be created in the process: *foamgrammas*, *ideobox*, *minimal box*, *snow fibre* or *the architectonics*, all titles deriving from either the concept or the raw material used during its creation.

The attraction Marie-France has for special materials is not new. She herself, in the 2006 catalogue for her exhibition "Materials for a New Texture", presented in Tarragona, wrote, *I have always been attracted to everything I can collect from everywhere. The importance that I attach to texture is always reflected in my work and has become one of my artistic obsessions: a constant search for that unlimited matter.* A declaration of principles which provides the clues to interpreting the premises for her thinking and creating, as well as an interpretation of her perception and experimentation. The plurality of elements she uses and the diversity of proposals she presents is, then, the result of how she creates things and that is what makes her work different, original and unique.

We find in her work two different registers, one is abstraction, the other, geometry. Two dimensions that do not contradict each other, on the contrary, they show two ways of working that cohabit albeit stretched to the limit. While in the field of fibres and painted foam, burnt or torn, her discourse is abstract, and rich textures play a decisive role, when she works with geometry, obviously deriving from Gestalt psychology, it all becomes structure, perfect articulation and calculation whether they are signs, symbols or graphic elements. Then, her work becomes voluminous parallelograms that build forms and articulate spaces.

In positive or negative, her *patterns* conform to a conflagration of forms that, as they become bigger and bigger, involve the spectator more and more in their effort to visualize and place the piece into its space. Here is where we would place the *minimal box* and specially the *architectonics*, as authentic expandable - foam buildings.

Well then, if the morphology is important in her pieces, we cannot forget the tactile sensations of the materials used, mainly foam, utilized frequently as support, which creates a reaction in the spectator both for its physical and sensorial qualities. We can say the same about the material richness of her torn pieces that give life to those almost biological reliefs, enriched by colourful touches, accentuating the background and enlivening the ensemble.

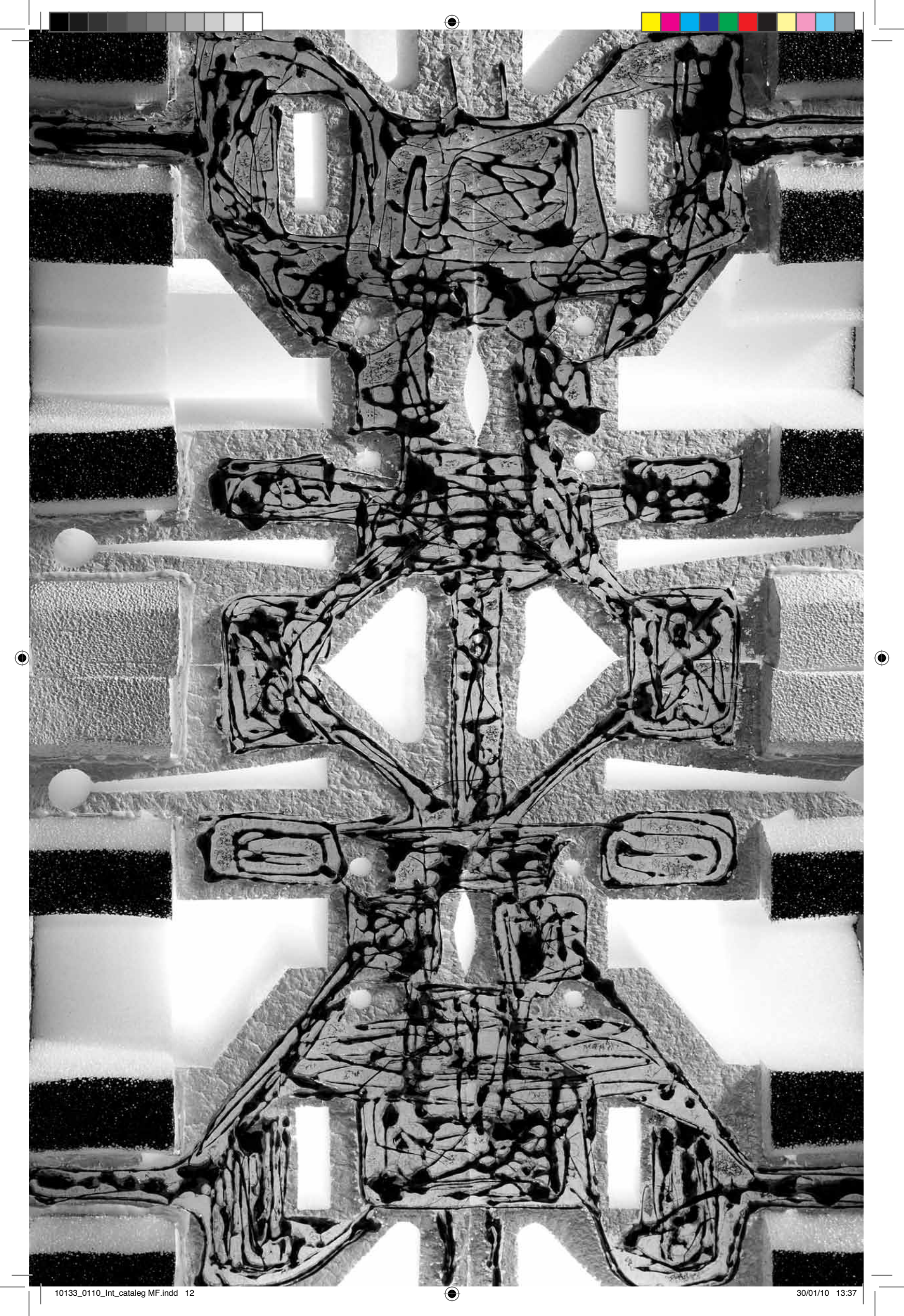
Marie-France's work can be technically commented upon, aesthetically valued, but above all, comprehended through our sensorial organs, mainly touch. It is not only a tactile product, but rather an experiment in which materials meet senses to create art, in the most genuine meaning of the word.

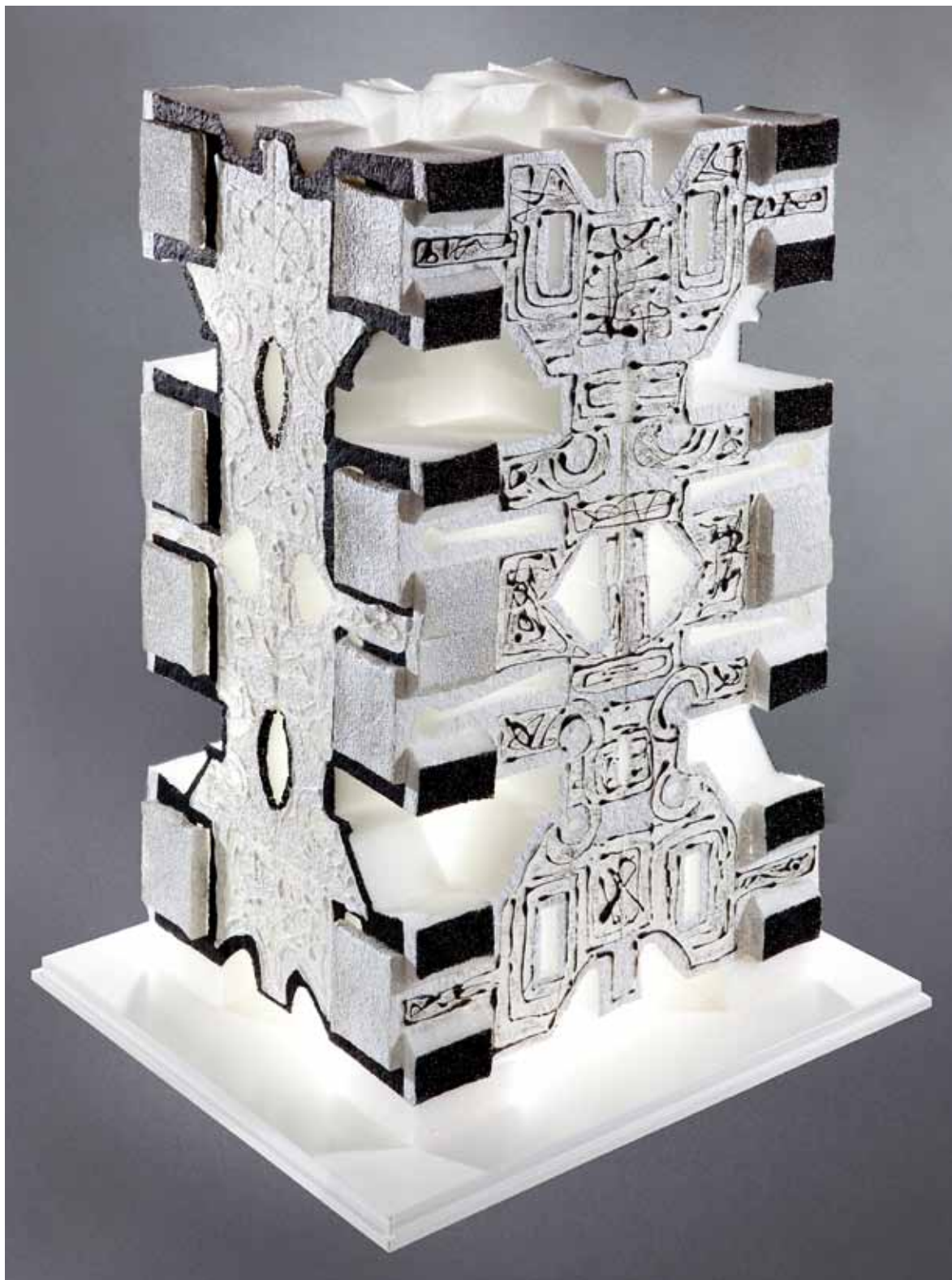
Obres (2003-2010)

Artquitectònics

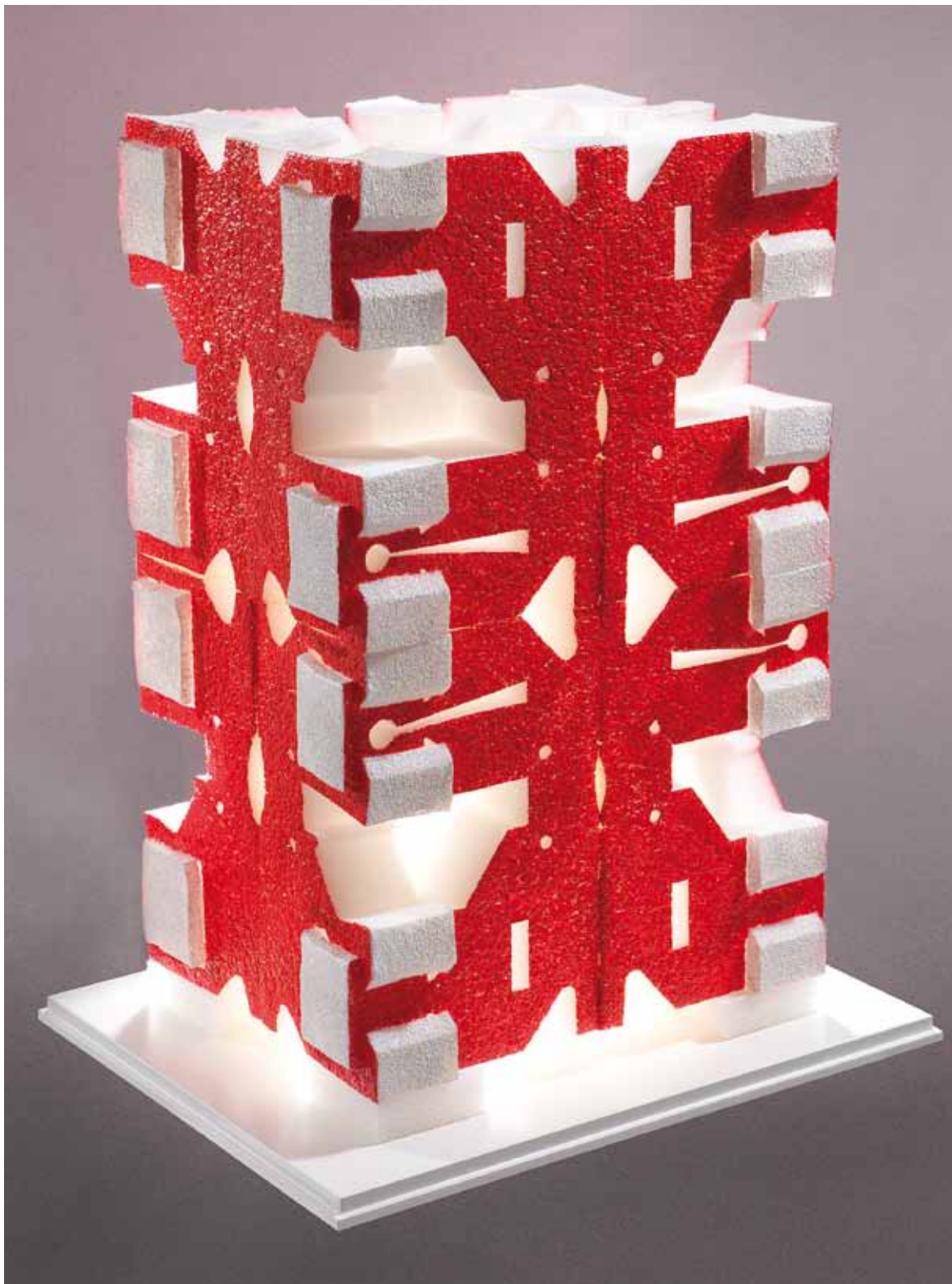

Artquitectònics M3
Tècnica mixta s/fusta lacada
52 x 42 x 75 cm.
2009

Artquitectònics M1
Tècnica mixta s/fusta lacada
52 x 42 x 75 cm.
2009

Artquitectònics

Artquitectònics M2
Tècnica mixta s/fusta lacada
52 x 42 x 75 cm.
2009

Artquitectònics G1

Tècnica mixta s/fusta lacada

52 x 42 x 138 cm.

2008

Arquitectònics

Arquitectònics G2
Tècnica mixta s/fusta lacada
52 x 42 x 138 cm.
2008

Arquitectònics 5

Tècnica mixta s/fusta lacada

42 x 42 x 54 cm.

2008

Artquitectònics

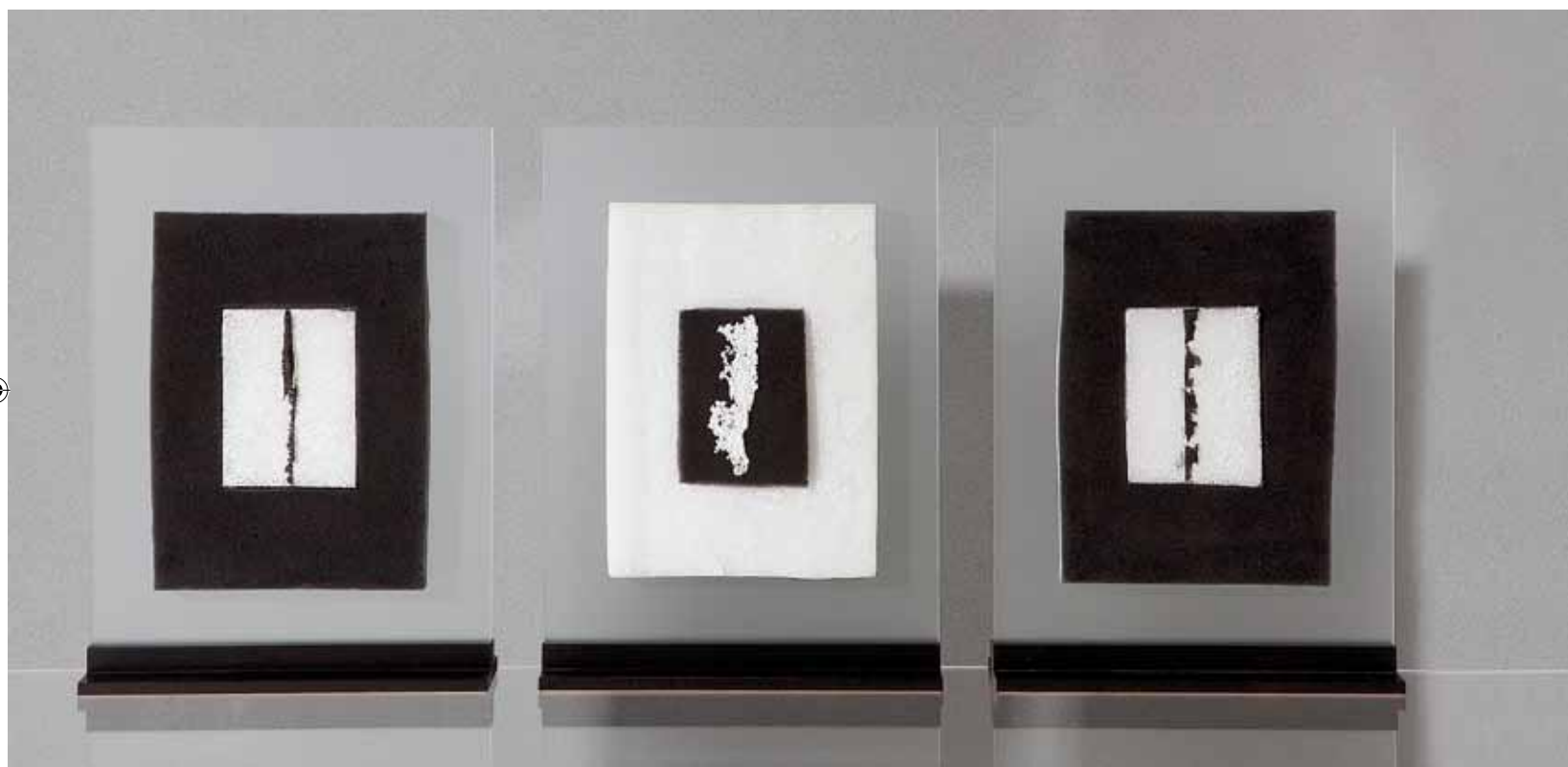
Artquitectònics 9

Tècnica mixta s/fusta lacada

42 x 42 x 54 cm.

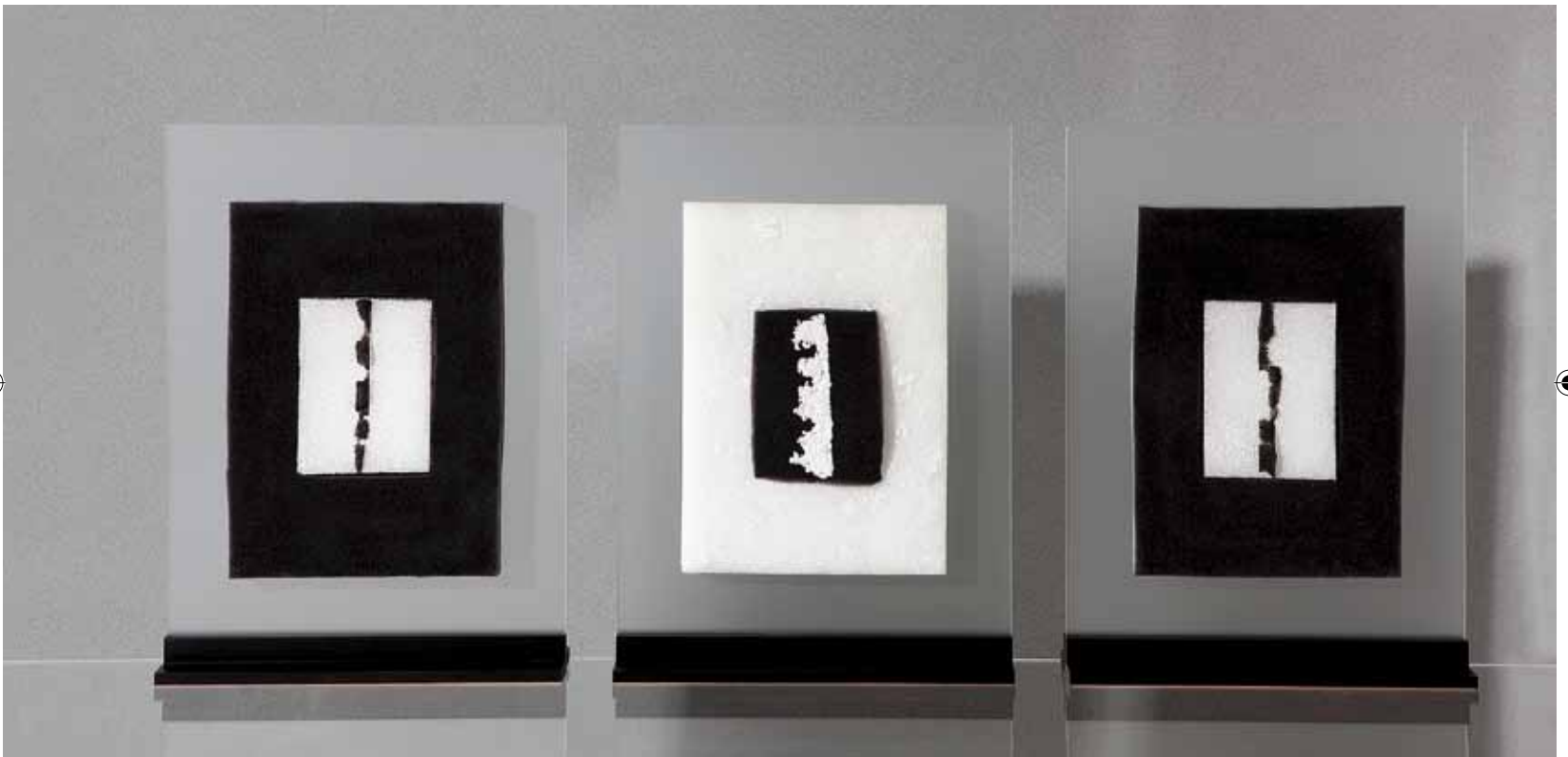
2008

Escumogrames

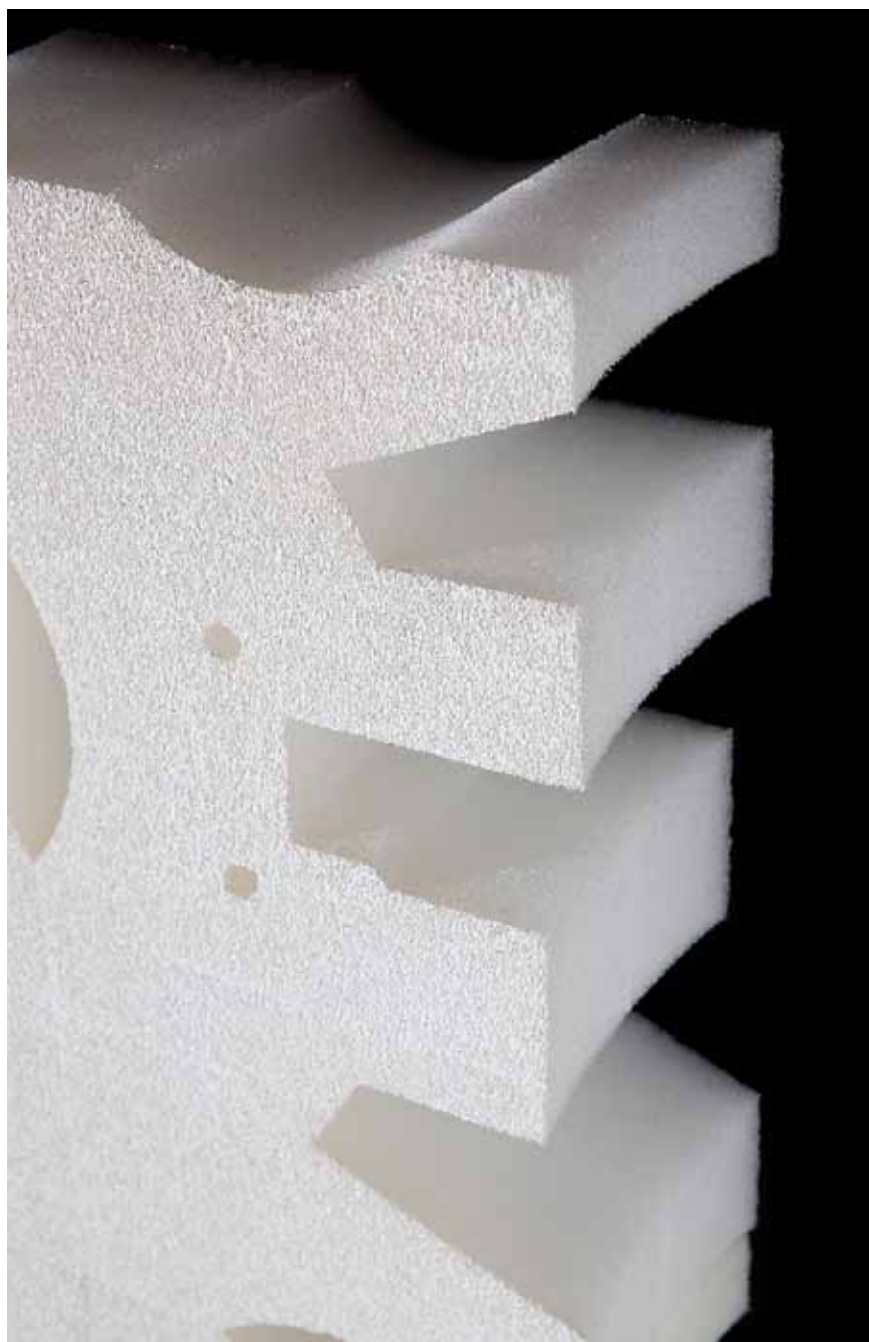
Minigrames

Tècnica mixta s/vidre

30 x 8,5 x 42 cm.

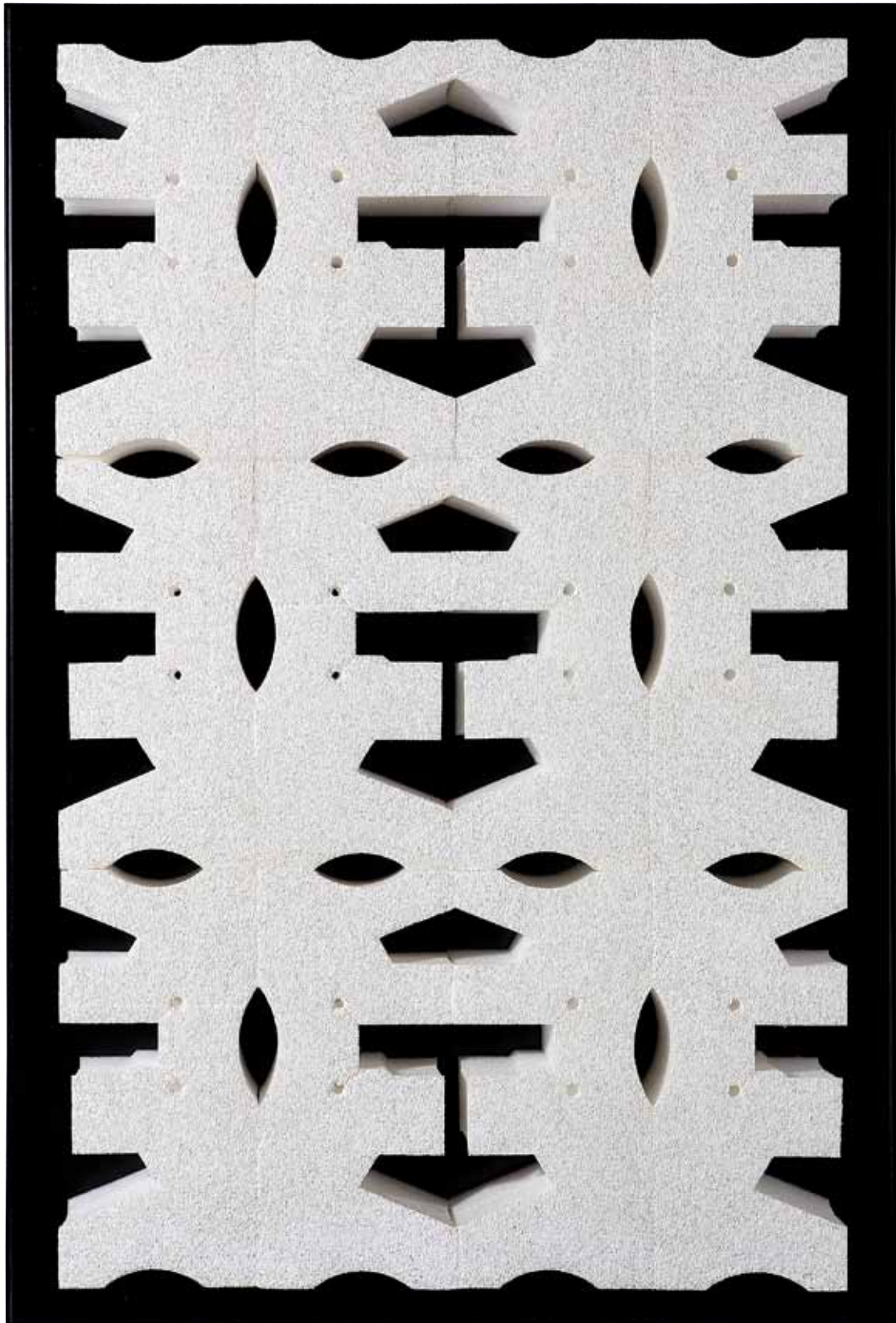
2006

Murals Arquitectònics

Arquitectònics MU1

Tècnica mixta s/fusta lacada
70 x 104 x 16,5 cm.
2009

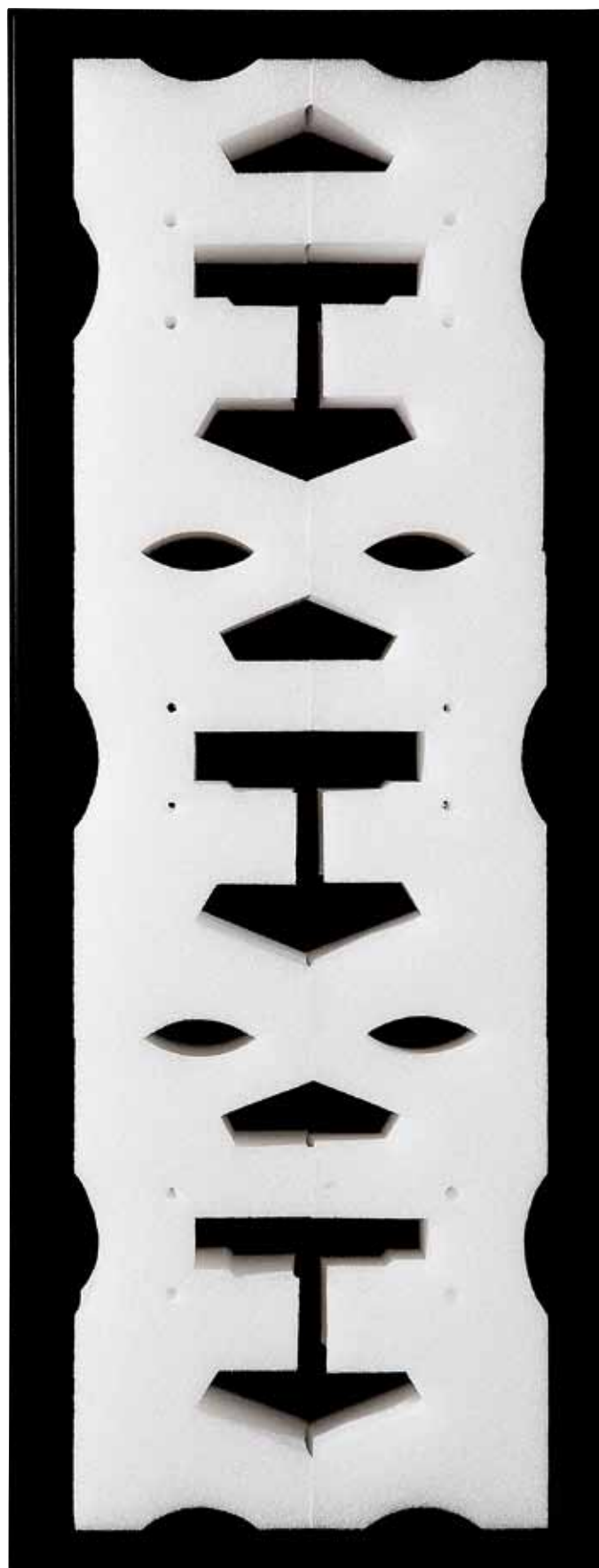

Artquitectònics MU2
Tècnica mixta s/fusta lacada
40 x 104 x 16,5 cm.
2009

Murals Arquitectònics

36 x 65 x 14 cm.

47 x 55 x 11 cm.

28 x 63 x 11 cm.

Escumogrames

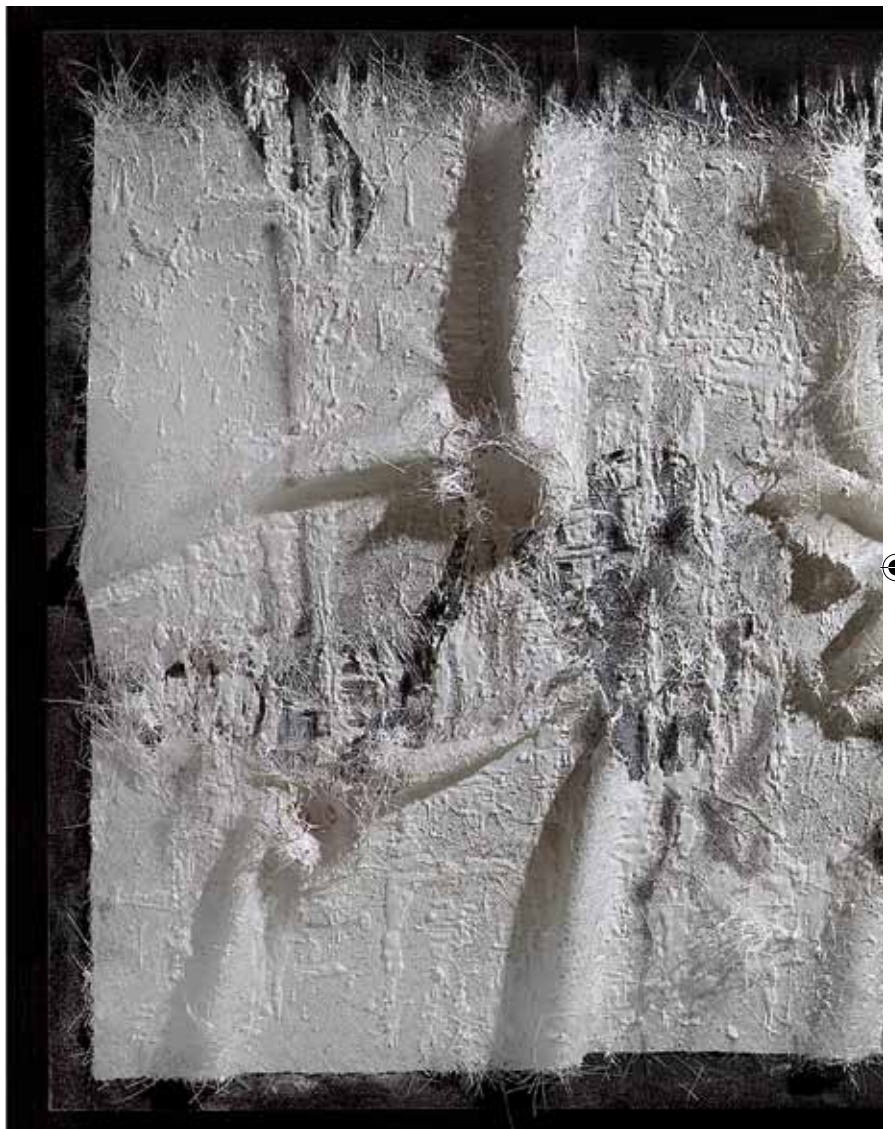
36 x 71 x 14 cm.

28 x 55 x 11 cm.

36 x 71 x 14 cm.

Ideobox
Assemblatge amb cartró, escuma i ferro
2004

Fibres

Snow fiber

Tècnica mixta s/escuma plàstica

186 x 96 cm.

2009

Fibres

Fibre noire et blanche

Tècnica mixta s/escuma plàstica
100 x 100 cm.
2009

Fibres

Fibre rouge

Tècnica mixta s/escuma plàstica
100 x 100 cm.
2009

Fibres

Fibres

Tècnica mixta s/escuma plàstica

211 x 123 cm.

2005

Fibrart

Tècnica mixta s/escuma plàstica
152 x 116 cm.
2009

Fibres

Arbre de la veritat II

Instal·lació sonora
40 x 180 x 240 cm.
2007

Arbre de la veritat I

Instal·lació
40 x 150 x 520 cm.
2006

L'Épave · 1600 x 1450 cm. · 2003

Environament transitable

MARIE-FRANCE VEYRAT

Lyon, França, 1951

Viu i treballa a Almoher, província de Tarragona

Artista multidisciplinària que destaca el seu constant interès per la investigació i l'experimentació dins l'àmbit creatiu i realitza incursions en diferents llenguatges plàstics com són el tapís, la pintura, l'escultura, la instal·lació, l'art digital i el land art. Als anys setanta comença amb l'Art Tèxtil i més tard és professora de Tapís a l'escola Tríptic de Reus. La seva obra és d'estil abstracte amb relació al corrent informalista, centrant el seu interès en la tècnica del collage i integrant elements tèxtils i matèria orgànica en les seves pintures. Al llarg de la seva trajectòria artística s'apropa cap a la tridimensionalitat dins l'àmbit pictòric, i es decanta cada vegada més pel llenguatge escultòric i la instal·lació.

Presidenta del jurat i cofundadora dels Premis ARCO-BEEP d'Art Electrònic i Noves Tecnologies des de 2006, està involucrada en nombrosos projectes creatius vinculats amb l'art digital. Ha publicat dos catàlegs monogràfics i té obra en institucions públiques i col·leccions privades nacionals i internacionals.

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

- 2010 Galeria Atelier, Barcelona, Espanya
- 2008 *Escumogrames IV*. Edifici WTC Eurostars Grand Marina Hotel, Barcelona, Espanya
Escumogrames III. Galeria Pou d'Art, Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya
Espumogramas II. Caja Madrid, Ciudad Real, Espanya
- 2006 *Materials per a una nova plasticitat*. Tinglado 4, Moll de Costa del Port de Tarragona, Espanya
Marie-France Veyrat vs. Manolo Millares. Galeria d'Art Torre Baró, La Selva del Camp, Tarragona, Espanya
- 2004 *Escumogrames*. Espai Artloft, Reus, Tarragona, Espanya
- 2003 *Supervivències*. Aula de Cultura de Caixa Pe-

nedès, Vilafranca del Penedès, Barcelona, Espanya

- 2002 Presentació del llibre: *Campanar: Testimo*, Centre de Lectura, Reus, Tarragona, Espanya
VéyrArt. Projeccions d'Art Digital, Prioral de Reus, Ajuntament i Acció Cultural (IMAC), Reus, Tarragona, Espanya
- 1999 *Natura*. Galeria Pou d'Art, Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya
- 1998 *Essència de Oceanos*. Galeria d'Art do Lisboa Penta Hotel (coincidint amb l'Expo), Lisboa, Portugal
- 1996 Sala Municipal d'Exposicions. Cambrils, Tarragona, Espanya
- 1992 *Intimista i sensible espiritualitat*. Galeria Peter Otto, Reus, Tarragona, Espanya
- 1988 Galeria Leonart. Barcelona, Espanya
- 1986 Centre de Lectura. Reus, Tarragona, Espanya

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

- 2010 Art Madrid. Pabellón de Cristal de la Casa de Campo, Madrid, Espanya. Galeria Atelier
- 2009 *3r Premi de Pintura Torres García*. Sala d'Exposicions Caixa Laietana, Mataró, Barcelona, Espanya
El Fons d'Art de la Universitat Rovira i Virgili. Sala Antoni Garcia de l'Escorxador, Tortosa, Tarragona, Espanya
- 2008 *El Fons d'Art de la Universitat Rovira i Virgili*. Tinglado 1, Moll de Costa del Port de Tarragona, Espanya
Biennal d'Art, XXXIV Premi Julio Antonio d'Escultura, Museu d'Art Modern de Tarragona, Espanya
UrSmile. Work in progress, www.ursmile.org, Net Art, ARCO, Madrid, Espanya
- 2007 Introducció a Artnet per mediació de la Galeria L&B Contemporary Art
- 2006 Subhastes d'Art Ansorena. Madrid, Espanya
- 2005 *Art i vida*. Art Contemporani per l'Alzheimer, Club Nàutic, Salou, Tarragona, Espanya
- 2002 Sala de la Caixa Tarragona. Reus, Tarragona, Espanya
- 2001 *1r Premi d'Escultura Modest Gené*. Fundació Privada Reddis, Reus, Tarragona, Espanya
IX Premi de Pintura Contemporània Avant-

- guardista Telax*. Galeria Antoni Pinyol, Reus, Tarragona, Espanya
- Galeria Anquin's. Reus, Tarragona, Espanya
- 1r Premi d'Escultura Modest Gené. Fundació Privada Reddis, Reus, Tarragona, Espanya
- 2000 Galeria d'Art Mácula. Santa Cruz de Tenerife, Illes Canàries, Espanya
- 1999 18a edició del Premi de Pintura de Cambrils. Sala Àgora, Cambrils, Tarragona, Espanya.
- Unicef-art 99. Palau Bofarull, Reus, Tarragona, Espanya
- 1998 XXIIIè Salon International des Arts. Ensemble Municipal, Buxières-Les-Mines, França
- XXVIè Salon International du Val d'Or. Centre culturel, Orval, França
- 1990 XIII ème Salon de Saint-Florent, França
- Arts et Couleurs, Salon 1990. Salle Lamartine, Saint-Chamond, França
- 1989 Salon de l'Art en Sologne. Aubigny, França
- Salon International de Buxières-Les-Mines. Ensemble Municipal René Michard, França
- 1er Salon International Sélection de Printemps du Val d'Or. Château de la Beuvrière, Saint-Hilaire de Court, França
- 1r Rencontre Mondial de les Arts en petit format. Generalitat de Catalunya, Barcelona, Espanya
- 1988 Galeria Display Departamento. New York, EEUU
- Temps per l'art. Galeria Anquin's, Reus, Tarragona, Espanya
- 1987 Lexington Gallery. New York, EEUU
- Galeria Foz. Sitges, Barcelona, Espanya
- Centre Català d'Artesania. Generalitat de Catalunya, Barcelona, Espanya
- 1985 100 Tèxtils. II Mostra Nacional de Tapís Contemporani, Finart 85, Madrid, Espanya
- 1983 Galeria Art Sacré. Grenoble, França
- 1982 Galeria Art Sacré. Grenoble, França

PREMIS I SELECCIONS

- 2009 Obra finalista al 3r Premi de Pintura Torres García – Ciutat de Mataró 2009, Barcelona, Espanya
- 2008 Obra seleccionada a la Biennal d'Art 2008, XXXIV Premi Julio Antonio d'Escultura, Museu d'Art Modern, Tarragona, Espanya
- 2001 Obra seleccionada al 1r Premi d'Escultura

Modest Gené, Fundació Privada Reddis, Reus, Tarragona, Espanya

Obra seleccionada al IX Premi de Pintura Contemporània Avantguardista Telax, Galeria Antoni Pinyol, Reus, Tarragona, Espanya

- 1999 Obra seleccionada a la 18a edició del Premi de Pintura Vila de Cambrils, Sala Àgora, Cambrils, Tarragona, Espanya

- 1990 Menció especial al XIIIè Salon de Saint-Florent, França

OBRA EN COL·LECCIONS PÚBLIQUES I PRIVADES

Fons d'Art Contemporani del WTC Eurostars Grand Marina Hotel, Barcelona, Espanya

Fons d'Art Contemporani de la Universitat Rovira i Virgili (URV), Tarragona, Espanya

Fons d'Art Contemporani del Port de Tarragona, Espanya

Fons Artístic de la Societat de Prevenció Nova Activa, S.L.U., Reus, Tarragona, Espanya

Fons Artístic de Activa Mutua 2008, Reus, Tarragona, Espanya

Fons Artístic de Tecnol, Reus, Tarragona, Espanya

Fundació "Caixa Penedès", Vilafranca del Penedès, Barcelona, Espanya

Sala d'Actes de Estivill Assessors, Reus, Tarragona, Espanya

Fons d'Art Contemporani del Hotel Meridiano, Hospitalet de l'Infant, Tarragona, Espanya

Fons Artístic de HP. Madrid, Espanya

Fons Artístic de Ticonova, Reus, Tarragona, Espanya

Fons d'Art Contemporani do Lisboa Penta Hotel, Lisboa, Portugal

Fons d'Art Contemporani de l'Ajuntament de Cambrils, Tarragona, Espanya

Fons Artístic de La Morella Nuts, Castellvell del Camp, Tarragona, Espanya

Fons d'Art Contemporani de l'Ajuntament de Reus, Tarragona, Espanya

Terrisseria Feliu-Sedó, Esparreguera, Barcelona, Espanya

Col·leccions privades a França, Alemanya, Principat d'Andorra, Portugal, Itàlia, Espanya, EEUU, Austràlia i Corea

BIBLIOGRAFIA

Medis de Comunicació i Crítics d'Art

La revista de Eurostars Hotels nº 10 verano 2009, Barcelona, Espanya,

Mundo Eurostars, Arte exclusivo para nuestros hoteles, pàg. 40,
Eurostars Hotels, con el arte y la cultura.

La revista de Eurostars Hotels nº 8 otoño, Barcelona, Espanya,

Mundo Eurostars, Exposiciones de Arte, 2008, pàg. 42,
Neo-alquimismo en el Eurostars Grand Marina, por Marie-France Veyrat.

Bonart nº 109, Girona, Espanya,

Mos d'art, 2008, pàg. 92,
Marie-France Veyrat: Escumogramas IV.

Diari de Sant Cugat, Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya,

Pinzellades d'Art, 2008, pàg. 49,
Imma Pueyo, Veyrat i l'estètica de l'embalatge.

Diari de Sant Cugat, Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya,

S.B.P., *Pou d'Art acull una mostra escultòrica i una de pictòrica*, 2008, pàg. 48.

Cugat.cat/notícies, comunicació multimèdia, Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya,

Art local i francès s'uneixen a la Galeria Pou d'Art, 2008.

Tot Sant Cugat, nº 1103, Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya,

Redacció ART,
Una altra cara de l'escuma i les portes, 2008, pàg. 50.

Diari de Sant Cugat, Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya,

Carolina Mercader Boldú,
L'escuma i les portes inunden la Galeria Pou d'Art, 2008.

La Tribuna de Ciudad Real, Espanya,

Vivir, 2008, pàg. 16,
Marta Moya, "Espumogramas" representa la materia más allá de la materia, su lado espiritual.

El Lanza, diari de la Mancha, Ciudad Real, Espanya,

Veyrat expone sus Espumogramas II hasta el día 21 en Caja Madrid, 2008, pàg. 8,
Arsenio R., Veyrat diseña un paseo por las nubes a través de regalos hechos de envoltorios.

El Día de Ciudad Real, Espanya,

El Espacio para el Arte de Caja Madrid presenta la muestra "Espumogramas II", 2008, pàg. 6,
Patricia C. Serrano, El arte blando de Marie-France.

Espacio para el Arte Caja Madrid, Ciudad Real, Espanya,

Cecilia Lobel,
Espumogramas II, 2008.

Memòria d'Activitats, Tarragona, Espanya,

Ed. Centre d'Estudis Marítims del Port de Tarragona, 2006, pàg. 71.

Gal-Art i web, Tarragona, Espanya,

Pedro J. Ortega,
Materials per a una nova plasticitat, Antològica, 2006.

Diari de Tarragona, Espanya,

Xavier Fernández José,
Tras el lienzo, 2006, pàg. 50-51.

El Punt, Tarragona, Espanya,

Noemí Albusua,
Intentant crear tendència, 2006, pàg. 48.

Materials per a una nova plasticitat, Tarragona, Espanya,

Arnau Puig, 2006.

Materials per a una nova plasticitat, Tarragona, Espanya,

Josep Anton Burgasé, President de l'Autoritat Portuària de Tarragona, 2006.

Marie-France Veyrat vs. Manolo Millares,

Ed. Galeria d'Art Torre Baró, Tarragona, Espanya, 2006,
Josep M. Cadena, *Vitalidad y riqueza de ideas en la obra de Marie-France Veyrat.*

Diari de Reus, Tarragona, Espanya,

La Galeria d'Art Torre Baró acull l'exposició "Marie-France Veyrat vs. Manolo Millares", 2006, pàg. 3.

Bonart nº 69, Girona, Espanya,

Mos d'art, Galeria Artloft, 2004.

Diari de Tarragona, Espanya,

DT, *"Escumogramas" de Veyrat en el espacio Artloft*, 2004, pàg. 45.

Fundació Caixa Penedès, Vilafranca del Penedès, Barcelona, Espanya,

Supervivències, Juny 2003,
Abel Figueres, *Els treballs recents de Veyrat.*

El Punt, Tarragona, Espanya,

E.V., *El Campanar en imatges*, 2002, pàg. 9.

Diari de Tarragona, Espanya,

Rafel Villa,
Veyrat recull en un llibre les imatges de la Prioral deformades digitalment. És el treball previ a les projeccions que es passen cada nit als murs del campanar, 2002, pàg.19.

Diari de Tarragona, Espanya,

J. Morales i Fernández,
Gaudí se proyecta en la Prioral, 2002, pàg. 13.

Diari de Tarragona, Espanya,

Isaac Albesa,
Reus Gaudí -150 anys-, 2002, pàg. 12.

Campanar: T'estimo,

Ed. Marie-France Veyrat, Reus, Tarragona, Espanya, 2002,
Arnau Puig, *Tecnología y Arte en la obra de Marie-France Veyrat.*

Campanar: T'estimo,

Ed. Marie-France Veyrat, Reus, Tarragona, Espanya, 2002,
Creu Sàiz, Prior de Sant Pere de Reus.

Campanar: T'estimo,

Ed. Marie-France Veyrat, Reus, Tarragona, Espanya, 2002,
Xavier Fliella Fargas, Tinent d'Acalde de Cultura de l'Ajuntament de Reus.

Campanar: T'estimo,

Ed. Marie-France Veyrat, Reus, Tarragona, Espanya, 2002,
Lluís Miquel Pérez Segura, Alcalde de Reus.

Tot Sant Cugat, Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya,

El tapís a Pou d'Art, 1999, pàg. 23.

Els 4 Cantons, el "diari" de Sant Cugat, Barcelona, Espanya,

Susanna Romero,
Marie-France Veyrat porta els seus tapissos a la Galeria Pou d'art, 1999, pàg. 46.

Revista semanal, Lisboa, Portugal,

Edição nº 000442, 1998,
Tempos de Ócio A Não Perder, Exposições, *A tapeçaria pelas mãos de Marie-France Veyrat*.

Correio da manhã, Lisboa, Portugal,

Artes Plásticas no Penta Hotel, 1998.

Nou Diari, Reus, Tarragona, Espanya,

Cambriis rep demà una mostra d'art tèxtil de Marie-France Veyrat, 1996, pàg. 35.

Nou Diari, Reus, Tarragona, Espanya,

Anton Tàpias, Un altre punt de vista,
La rosa de la Veyrat, 1995, pàg. 15.

Nou Diari, Reus, Tarragona, Espanya,

Pilar Llauredó,
Reus inaugura una sala d'exposicions, Els primers tres mesos hi haurà una mostra de M. France Veyrat, 1991, pàg. 35.

Gal-Art nº 52-53, Barcelona, Espanya,

Rafael Kyoga-Berliner,
Marie-France Veyrat, Galeria Leonart, 1988, pàg. 368.

El Periódico, Barcelona, Espanya,

Josep M. Cadena, 1988, pàg. 39.

Galeria LLeonart, Barcelona, Espanya,

Josep Maresma i Pedragosa,
Marie-France Veyrat a la Galeria Leonart, 1988.

Tapís, Revista de les Arts Tèxtils nº 6,

Ed. Trama-Art, Barcelona, Espanya, 1987,
Notícies *Marie-France Veyrat*.

Reus Diari, Tarragona, Espanya,

Dolors Mañé,
Rufino Mesa, Manel Llauredó i Veyrat: Tres maneres diferents d'entendre l'art, 1986, pàg. 8.

Catalunya Sud, Tarragona, Espanya,

Josep Moragas,
Rufino Mesa i Marie-France Veyrat en la "Escola" i el "Centre" de Reus, 1986, pàg. 24.

Reus Diari, Tarragona, Espanya,

R.D.,
Esmorzar artístic al Mas Carreras amb M.F. Veyrat, 1986, pàg. 8.

Catalunya Sud, Tarragona, Espanya,

Robert Amill,
Tapices de Veyrat, en el Centre de Lectura de Reus, 1986, pàg. 24.

Art Tèxtil, Reus, Tarragona, Espanya,

Lina Font,
Els Tapissos de Marie-France Veyrat, 1986.

Catàlegs Exposicions d'Art

Catàleg 3r Premi de Pintura Torres García – Ciutat de Mataró,

Ed. Associació Sant Iluc per l'Art, Mataró, Barcelona, Espanya, 2009, pàg. 88-89.

Subhastes d'Art Ansorena,

Ed. Ansorena, Madrid, Espanya, 2006, pàg. 86.

Art i vida, Exposició d'Art Contemporani per l'Alzheimer,

Ed. Associació per l'Alzheimer, Salou, Tarragona, Espanya, 2005.

Catàleg 10 anys d'Art Contemporani i Avanguardista,

Ed. Galeria Antoni Pinyol, Reus, Tarragona, Espanya, 2001, pàg. 42-43.

XXVIème Salon International du Val d'Or,

Ed. AIPL Association Internationale Plástica Latina, França, 1998, pàg. 134.

Catàleg 25 anys d'Art Galeria Anquin's,

Ed. Galeria Anquin's, Reus, Tarragona, Espanya, 1997, pàg. 42-43.

1er Salon International Sélection de Printemps du Val d'Or,

Ed. AIPL Association Internationale Plástica Latina, França, 1989, pàg. 63.

100 Textiles,

Ed. Ministeri de Indústria i Energia, Madrid, Espanya, 1985.

Llibres

El Fons d'Art de la Universitat Rovira i Virgili,

Antonio Salcedo i Marià Casas,
Ed. Publicacions URV, Arola Editors, Tarragona, Espanya i Cossetània Edicions, Valls, Tarragona, Espanya, 2008, pàg. 210 i 211.

Marie-France Veyrat vs. Manolo Millares,

Ed. Galeria d'Art Torre Baró, Tarragona, Espanya, 2006.

Campanar: T'estimo,

Ed. Marie-France Veyrat, Reus, Tarragona, Espanya, 2002.

Annuaire de l'Art International,

Ed. Patrick Sermadiras, Paris, França, 1989, pàg. 247.

Marie-France Veyrat
Obres 2003-2010
L'experimentació com a art

Textos

Daniel Giralt-Miracle

Traduccions i correccions

Pilar Monje Margelí (català i castellà)

Pilar Rodríguez Valveny (anglès)

Fotografies

Pau Frígola Bosque

Col·laboració artística

Carmen Alcoz

Albert Gran

Impressió i maquetació

Foto&croms, SCP

DLT: T-155-2010

Le Sanctuaire
Environnement transitible
2200 x 1030 cm.
2003

